GAZETA KRAKOWSKA

Nro 77.

Z KRAKOWA DNIA 26 WRZESNIA 1819. ROKU W NIEDZIELĘ.

— *Z Krakowa.* —

W dniu 11 b. m. iako rocznicy oddania Rządowi Wolnego Miasta Krakowa w Imieniu Trzech Nayiaśnieyszych Kraiu tego Protektorów rozwinioney Konstytucyi, obchodzoną tu była Uroczystość Kraiowa, którą wystrzały od zaczęcia dnia co kwadrans powtarzane zapowiedziały. —— Kommissyia od Trzech Nayiaśnieyszych Dworów w skutku Traktatu Dodatkowego w Wiedniu 21 Kwietnia / 3 Maia 1815. zawartego do oznaczenia granic Rzeczypospolitey naszey zesłana, ukończywszy właśnie dzieło swoie, chcąc liczbę przywiązanych do dnia tego drogich nam pamiątek powiększyć, obrała Go do oddania rzeczonego Dzieła. Jakoż przybywszy do zebranego w Sali Obrad Senatu Akt Demarkacyi przez ręce JW. D'Auvray Jenerała Porucznika Woysk Rossyiskich, wielu Orderów Kawalera, przy stosownym uprzeymym oświadczeniu złożyła, na które JW. Stanisław Hrabia Wodzicki, Orderu S. Stanisława I. Klassy Kawaler, iako Prezes wyrazami wdzięczności dla Nayiaśnieyszych Protektorów tey Kraiuy, a przyiaźni dla Mężów Kommissyą rzeczoną składaiących odpowiedział. Następnie Delegowani od Kapituły Katedralney Krakowskiey, Konsystorz Jeneralney Dyecezyi Krakowskiey Imieniem Duchowieństwa tuteyszo Kraiowego, Prezesowie obu Trybunałów, Imieniem Sądownictwa, Rektór Uniwersytetu Imieniem Instytutó Oświecenia, Kommendant Milicyi i Wóyci Gmin tak Mieyskich iak Okręgowych oświadczali Senatowi uczucia Mieszkanców Kraiu. Poczem wszyskia Władze otoczone Cechami i Ludem udały się do Kościoła Archipresbiteralnego Panny Maryi, gdzie w obecności JJ. WW. Rezydentów przy Senacie Akkredytowanych i Kommissarzy Demarkacyinych przy paradzie przez Milicyią formowaney W. JMC. Xiądz Zglenicki Officyał odprawił Mszą czytaną, którey Orkiestra z Członków Tuteyszego Towarzystwa Przyiaciół Muzyki złożona przygrywała, a po tey ukończoney JW. JMC. X. Woronicz Biskup Krakowski zaintonował *Te Deum*, i odczytana została Modlitwa za pomyśl-

ność Trzech Nayiaśnieyszych Protektorów, i Rządu Kraiowego. —— Wczasie Obiadu u JW. Prezesa Senatu danego, wniesiony został Toast odnoszący się do Uroczystości Kraiowey obchodzoney w dniu Imienin Nayiaśnieyszego Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego. Wieczorem zaś oświecenie Miasta przy stósownych na Domach Rządowych przeźroczach, śpiewy w Teatrze przez Artystów Drammatycznych wykonane i Muzyka przed Głowną Wartą graiąca do późnych godzin zabawę tę przeciągneły.

Towarzystwo Dobroczynności Wolnego Miasta Krakowa.

Odebrawszy znaczne zasilenie Kassy swoiey przez uczynione Ofiary od Jaśnie Wielmożnego Stanisława Hrabi Wodzickiego, Prezesa Senatu Rządzącego wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, z Testamentu ś. p. Xiędza Kantego Wodzickiego Opata Mogilskiego złp. 1000. od JW. Alfreda Hrabi Potockiego 100. czer zł, od JW. Włodzimirzowey Potockiey złp. 1000. i od JW. Teressy Rudnickiey z spadku po ś. p. Janie Rudnickim złp. 1000. za takowe oświadcza ninieyszym swoie winne podziękowanie, i takowe do publiczney podaie wiadomości.

W Krakowie dnia 19 Września 1819.

Wasserrab Prezydujący.

Z Warszawy d. 18 Września.

Dnia wczorayszego obchodzono w tey stolicy uroczystość Imienin Nayiaśnieyszey Cesarzowey i Królowey naszey przez solenne nabożeństwo odprawione w Kościele Metropolitalnym i w Kaplicy Greckiey. Władze kraiowe ziechały do pałacu Jego Cesarzewicowskiey Mości W. Xiążęcia Konstantego dla wynurzenia nayżywszych uczuć, iakiemi dla Nayiaśnieyszey Monarchini są przeięte. JW. Senator Państwa Rossyyskiego Nowosilzóff, dał wielki obiad, na który nayznakomitsze osoby były zaproszone. Wieczorem oświecone miasto.

Dokończenie Konwencyi likwidacyyney między Królestwami Polskiem i Pruskiem w Berlinie pod d. 22 Maia r. b. zawartey.

Art: 8. Co się tycze pieniądzy papierowych przez Rząd Xięstwa Warszawskiego wypuszczonych i iescze pozostałych w kursie; bilonu tegoż Xięztwa, którego wartość imienna wewnętrzną wartość przewyższa; obligacyy na okaziciela (wszelkiego rodzaiu) w bieg puszczonych, zawsze przez Rząd Xięztwa; nakoniec bonów dziesięciotysiąc frankowych, utworzonych w skutek konwencyi Bajońskiey; Prussy zupełnie są wolne od wynagrodzenia za ta różne obiekta, a część w iakiey do tegoż przykładać się miały stósownie do traktatów, staie się ciężarem Królestwa Polskiego, i przez też zaspokoioną będzie.

Art: 9. Obadwa Rządy ureguluią, każdy z swey strony, pretensyie iakie ich poddani zbiorowo lub poszczególnie wzięci, znaydą się w prawie roszczenia przeciw rozmaitym Rządom które władały Xięztwem Warszawskiem do dnia 1 Czerwca 1815 roku. Rzeczone pretensyie będą zaspokoione przez Rząd każdy, bez pomocy drugiego, i takowe są od dnia dzisieyszego (co się tycze dwóch Stron kontraktuiących) uznane wyłącznym ciężarem tey części kraiu, która, będąc oder-

wana od byłego Xięztwa Warszawskiego, stanowi: bądź to część Państwa N. Króla Pruskiego, bądź też teraźnieyszego Królestwa Polskiego. Gdy iednak Rząd Pruski takież same pragnie przedsięwziąść środki, iakie ku zaspokoieniu tego rodzaiu pretensyi, przedsięweźmie Rząd Polski; zgodzono się, że ten ostatni uwiadomi w swym czasie Rząd Pruski o środkach Administracyynych, iakie w tym celu uzna bydź potrzebnemi, by N. Król Pruski mógł obmyśleć podobne.

Art: 10. Ku zapobieżeniu, aby teraźnieysi posiadacze obligacyy, recepisów, biletów przekaźnych, lub innych iakichbądź papierów, które uznanemi zostaną za będące w dobrey i przyzwoitey formie, i podpis ne przez władze Xięztwa Warszawskiego, nie mogli, za pomocą szczegółowych przelewów, wprowadzić do iednego z dwóch Państw większey ich ilości nad tę, iaką toż zaspokoić przyięło na siebie; zgodzono się, iż posiadaiący iakikolwiek z wymienionych papierów, gdziekolwiekby on teraz miał swoie mieszkanie, upomnieć się o zapłatę w tey tylko części ziemi może, gdzie był zamieszkałym pierwotny takowego papieru posiadacz. Pretensyie, które rościć mogą leśniczy, ziemiomiercy, dzierżawcy dóbr narodowych, dóbr koronnych, oraz dakowizn skonfiskowanych, maią bydź wnoszone tylko do Rządu teraźnieyszego tych dóbr posiadacza i przez tenże Rząd uregulowanemi będą. Zaległe wypłaty (do 1 Czerwca 1815 roku) summ nazwanych duchowne i świeckie kompetensyie, zaspokoi Rząd posiadaiący, ziemię, z której tego rodzaiu wypłata pierwiastkowo oznaczoną była.

Art: 11. Wszelkie poszukiwania prawne przeciw Urzędnikom winnym zdawać rachunki, przeciw administratorom depozytów i dzierżawcom dóbr narodowych, przez Rząd Pruski, aż do Traktatu Tylżyckiego, użytym w prowincyiach przedtem Pruskich, późniey część Xięztwa Warszawskiego składaiących, umarzaią się i wznowionemi bydź nie mogą. Dane przez nich rękoymie, wymazanemi będą z xięgi hipotek i wraz z wszelkiemi aktami, lub papierami, za własność ich uznanemi, zwrócone im zostaną.

Art: 12. Z powodu postanowień ninieyszą konwencyią obiętych, Rząd Pruski obowięzuie się wypłacić Rządowi Polskiemu gotowemi pieniądzmi summę dwakroć sto ośm tysięcy ośmset dwadzieścia cztery talarów Pruskich, po odtrąceniu wszakże summy do zwrotu Prusom przypadaiącey i postanowioney artykułem pierwszym. Rachunek w tym celu winien bydź zupełnie ułożonym, a wypłata dopełnioną we trzy miesiące po ratyfikacyi ninieyszey konwencyi, lub prędzey ieżeli bydź może. Rząd Pruski obowięzuie się nadto wydać Rządowi Polskiemu, bez żadney zapłaty, ilość trzech kroć stu tysięcy cetnarów soli, zacząwszy od czasu, w którym skończy się kontrakt zawarty między obu Rządami, to iest z upłynieniem roku 1820. Sposób dopełnienia tey tu umowy ułożonym iest osobno w protokóle.

Art: 13. Utrzymane są prawa poddanych, instytutów i fundacyy Królestwa Polskiego oparte na posiadaniu obligacyi banku Berlińskiego, Kompanii morskiey, iak równie tak nazwanych Staats Schuldscheine i wszelkich papierów bez wyiątku wydanych przez poddanych, instytuta lub

fundacyie Pruskie. Nawzaiem utrzymane są prawa poddanych, instytutów i fundacyy Pruskich oparte na posiadaniu obligacyi lub iakich bądź papierów bez wyiątku wydanych przez poddanych, instytuta i fundacyie Polskie. Utrzymane są również wszelkie wierzytelności lub ciężary hipotekowane na posiadłościach położonych w Państwach N. Króla Pruskiego, i nawzaiem, wszelkie ciężary i wierzytelności, hipotekowane na posiadłościach położonych w Królestwie Polskiem. Jak dotąd, tak i nadal wolno iest poddanym, instytutom i fundacyiom obudwóch Mocarstw, zanosić iedni przeciw drugim stósownie do prawa, wszelkie skargi rzeczowe lub osobiste. Co się tycze prywatney fundacyi zwaney Towarzystwo ogniowe, zgodziły się Rządy obadwa, wyznaczyć Kommissarzy, którym się poruczy uregulowanie w Warszawie Obrachunków między Królestwem Polskiem a Wielkiem Xięztwem Poznańskiem do 1 Czerwca 1815 roku, rzeczonego Towarzystwa dotyczących.

Art: 14. Obiedwie wysokie kontraktuiące Strony zapewniaią zobopólnym poddanym swoim zupełną wzaiemność we wszystkich postanowieniach, niniey ssą konwencyią obiętych, i każda z nich wyznaczy Kommissarza, który się uda do Warszawy dla dopełnienia artykułów. I. IV. IX. XII i XIII. Poruczenie im dane powinno się ukończyć zupełnie we trzy miesiące po wymianie ratyfikacyi, lub prędzey ieżeli bydź może.

Art: 15. Ku dokładnieyszemu nînieyszey Konwencyi rozwinięciu i wskazaniu prawideł wypełnienia rozlicznych umów między dwoma Rządami zaszłych, ułożono oddzielny protokół, który taką moc i znaczenie zachowa, iak gdyby tu był co do słowa wpisanym. Obustronni Pełnomocnicy podpiszą go i będzie uważanym za część włączną Konwencyi.

Art: 16. Ninieysza Konwencyia będzie ratyfikowaną, a iey ratyfikacyie wymienionemi zostaną w przeciągu sześciu tygodni, lub prędzey ieżeli bydź może. W dowód czego podpisali ią Ministrowie i Pełnomocnicy obustronnych Dworów, wyciskaiąc na niey herbowe swe pieczęci.

Działo się w Berlinie 10 (22) Maia roku 1819.

(podpisano) Dawid *Alopeus* (L.S.) Hrabia de *Bernstorff* (L.S.) Fr: Xaw: Xiążę Drucki *Lubecki* (L.S.) de *Jordan* (L.S.) Kajetan Kalinowski (L.S.) Rother (L.S.)

Ninieysza Konwencyia została ratyfikowana, a iey ratyfikacyie wymienionemi w dniu 17 Lipca 1819 r.

Za zgodność z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady (podpisano) *Kossecki.*

Z Peterzburga d. 25 Sierpnia d. k.

Podług wiadomości o podróży Cesarza JMci w Finlandyi, N. Pan przybywszy dnia 10 t. m. po południu do Serdobol, po obiedzie wyiechał do klasztoru Walamskiego na wyspie Ładoskiego ieziora; dnia 12 przybył do Ruskiiała, gdzie dobywaią marmury, a potem na nocleg do Pelgiarwi, do Pułkownika Fiianta; dnia 14 o godzinie 3ciey z południa N. Pan przybył do Kuopia, a dnia 15 o godzinie 6tey zrana w pożądanym stanie zdrowia, wyiechał do Pałosz.

Cesarz Jegomość potwierdził opi-

nia Rady Państwa, przyznaiącą dostoyność szlachecką familii Urbanowiczów, z Powiatu Lidzkiego, Gubernii Grodzieńskiey, z wyłączeniem ich z rewizyi, iako zapisanych w poddaństwie Xięcia Radziwiłła.

Dnia 12 Sierpnia przybył do Moskwy iadący do Peterzburga posłannik władcy Bucharyi Diwan Begi Murza Azimzan Muminżonów.

Dyrektór Cesarskiey papierni w Peterhofe, Wistenhauzen, otrzymał dziesięcioletni przywiley na robienie pieców powietrzem ogrzewanych, przez które oszczędza się wiele drzewa w fabrykach.

W Paryżu d. 8 Września.

Król lustrować będzie d. 10 na Bulewardzie narodową Paryzką gwardyią.

Margr. St Simon mianowany iest naszem posłem przy Dworze Brazyliyskim, i w krótce się tam uda.

Poseł Austryacki przy Dworze Angielskim, Xże Esterhazy przybył tu z Londynu.

Jenerał Excelman (dawniey wygnaniec) mocą rozporządzenia Królewskiego wchodzi do służby do głównego sztabu woyska na mieysce zmarłego Jenerała Cezara Berthier. —— Francyia posiada teraz 4 Jenerałów Pułkowników, 16 Marszałków Francyi, 14 Jenerałów poruczników, którzy noszą tytuł Gubernatorów dywizyynych, 21 Jenerałów poruczników w dywizyiach, gdyż tyle tylko iest dywizyy. — Z rozkazu Krola weszło znowu do służby 638 officerów.

Marszałek Marmont, Xże Raguzy, poiechał ztąd d. 4 b. m. do Wiednia względem swoiego maioratu w Illiryi.

Między Rossyią i Angliią zawarty ma bydź traktat handlowy.

Wyszło nakoniec dawno zapowiedziane pismo Jenerała Donadieu. Dzienniki czynią z niego wyciągi. Oznaymuie on w niem, że odebranie ludziom życia bez przekonania i wyroków w Grenoblu, nastąpiło na telegraficzne doniesienie, a zatem cała odpowiedzialność spada na Ministrów, a mianowicie na owczesnego Ministra policyi Hr. Decazes. Dołączone są dowody do tego pisma, którego treść iest następuiąca: Jenerał Donadieu w czasie 100 dniowego panowania Bonapartego 1815 towarzyszył Xiężnie Angouleme i oddalił się z placu boiu. Wszedł w krótce nań znowu, a mianowicie dla wstrzymania Hiszpańskiego Jenerała, który zabierał się przeprawić przez rzekę Bidassao, co mu się udało. Usługa iego została wynagrodzoną; Rząd mianował go dowódcą 7mey dywizyi w Grenoblu. Gdy żegnał się z Królem rzekł JK. Mość do niego: " Powierzyłem WPanu dowództwo tey prowincyi, ponieważ nad inne potrzebuie stałego i przychylnego męża, polegam na WPana mądrości i gorliwości, ufam, że przywrócisz porządek, obłąkanych na dobrą naprowadzisz drogę, a' złych na wodzy utrzymasz.,, Donadieu znalazł prowincyią Delfinatu w nayśmutnieyszem położeniu. Spiskowi okazywali się co az groźnieyszemi, aż nakoniec zrucili maskę, uderzyli na Grenobl i odpartemi zostali. Nie prewotalny, ale stały pierwszy woyskowy sąd wydał przeciw nim wyroki. Donadieu przywiódł dowody o aktualnym spisku, doniosł o środkach przeciw niemu i o rozkazach które wydał. Dalekiem będąc od zostrzenia wyroków, usiłował one owszem zła-

godzić. Pomiędzy osądzonemi znaydowało się 7 na śmierć skazanych. Polecił ich łasce Królewskiey i napisał w tey mierze do Ministra policyi. Ten zamiast odpisu przysłał mu przez telegraf te słowa: "Tuez les sur le Champ.„ (Każ ich na tychmiast stracić.) — Monitor uymuie się za Hr. Decazes, przywodzi iego list do Ministra woyny i odpowiedź, nie zaprzeczaiąc iednak telegraficznemu doniesieniu.

Od niepamiętnych lat nadgraniczni mieszkańcy Francuzcy i Hiszpańscy pasaią swoie stada na górach, które oba te państwa przedzielaią. Z tego wynikały często sprzeczki, które wynagrodzeniem pieniężnem były załatwiane. Teraz użyli Hiszpanie mocnieyszych środków. D. 23 Sierpnia wpadli uzbroieni z 8 do 10 żołnierzy na góry Francuzkie przy St. Jean Pied de Port i zaięli 4000 owiec z 3 pasterzami. Prefekt niższych Pireneow przedsięwziął zaraz przeciw temu stósowne środki.

Ostatni Monitor wyraża: "Wszystkie feudalne prassy stękaią, i wszyscy apostołowie niezgody zaostrzaią pióra. Fakcyia podnosi śmieley głowę niżeli kiedy i miota pochodnią furyi po uspokoioney Francyi. Spotwarzaią ustawy, za nic maią dobre mienie ludu, nastawaią na Rząd bezwstydnemi paszkwilami, a na wielmość grożącemi wyzywaniami. Lecz Francyia pomimo tych zamachów utrzyma swoie ustawy i znaczenie w Europie.„

Z Hiszpanii donoszą, iż w Madrycie nastąpiły nowe uwięzienia i nowe wygnania, których przyczyny nikt niewie. Nowym Intendentem ieneralnym w Kadyxie został Intendent prowincyi Soria, Don Diego Torrez, a córka byłego Ministra Eguia, dama nadworna Królowey, otrzymała rozkaz oddalenia się z pałacu.

Z Madrytu d. 28 Sierpnia.

Król nie zatwierdził istotnie traktatu względem ustąpienia Floryd. Oznaczony do tego czas upłynął d. 22 b. m. Gabinet Hiszpański oznaymił Ministrowi Ziednoczonych Stanów, że J. K. Mość pragnie wyiaśnienia względem niektórych artykułów rzeczonego traktatu i w tym celu wyszle osobę do Wassingtonu. P. Onis znayduie się tu, lecz nie zostaie ani w łasce, ani w niełasce u Króla.

Mówią, iż poseł Ziednoczonych Stanów opuści Madryt; lecz niema ieszcze pewności.

Słychać, iż Kadyxka wyprawa zmocnioną bydź ma 15 liniiowemi Angielskiemi okrętami, i że Xże Alagon, kapitan gwardyi Królewskiey, uda się z szczególnieyszem zleceniem do Ziednoczonych Stanów północney Ameryki.

Hr. Abisbal znayduie się tu i póty nie uda się na gubernatorstwo swoie, póki wyznaczona kommissyia do roztrząsnienia iego postępowania w Kadyxie nie zda sprawy. — Casa-Juroio iest zupełnie od winy uwolniony.

Zwłoki Króla Karola IV. i iego małżonki (rodziców panuiącego Króla) oczekiwane są co chwila w Alikancie.

W górach między Kadyxem i Gibraltarem zwiększaią się codziennie kupy niechętnych, przecinaią związki i przeymuią listy. — Dotąd słychać tylko było o Melchiorze, który w Estramadurze dowodził zbroyną kupą, teraz pokazał się i drugi dowódca nazwiskiem Merino, o

których nawet gazeta Madrycka wspomina. Czyli oba ci awanturnicy razem działaią lub każdy na swoią stronę, wiedzieć nie można; ale oba znayduią się w iedneyże prowincyi. Trzeci ich kollega nazwiskiem Ochoa, który się z niemi pokłócił i oddzielił, dostał się sprawiedliwości w Badaioz w ręce, i po przygotowaniu religiynym zestał 4go dnia stracony. — Merino i Melchior pisali do Rządu do Madrytu z zagrożeniem, iż ieżeli który z uwięzionych przez Hr. Abisbal w Kadyxie officerów stracony zostanie, tedy użyią na poymanych iuż lub poiąć mogących Hiszpanach odwetu. — Inne doniesienia twierdzą, iż kupa Melchiora składa się tylko z 80 ludzi.

Z Sztokolmu d. 3 Września.

Umowa względem ostatecznego obrachunku długu Norwegskiego między Szwecyią i Daniią została tu d. 1 b. m. za pośrednictwem Dworu Angielskiego przez obustronnych Pełnomocników, Norwegskiego Sekretarza stanu, P. Holst, i Duńskiego Ministra, P. Krabbe zawarta i podpisana.

Wczoray przedsięwziął Król z Następcą tronu podróż do zachodnich i północnych prowincyy państwa. Podług przepisu podróży pierwszy nocleg mieć J. K. Mość będzie w zamku Grypsholm, drugi w Arboga, a trzeci w Bodarne. Ztamtąd uda się Król nad kanał Götha, dla wyszukania dogodnego mieysca na założenie nowey twierdzy, która ma bydź główaym składem broni Królestwa. Twierdza ta założona zapewne będzie nad ieziorem Wettern niedaleko Resund, gdzie kanał Götha do tego ieziora wpada. Potem uda się J. K. Mość do Gefle, Sahlnud i Hernösand, dla widzenia kopalń i t. d. Na czas swoiey niebytności, która ma trzy tygodnie trwać, ustanowił J. K. Mość reiencyią z trzech Ministrów.

We wtorek w wieczór wyiechał ztąd Hr. Löwenhielm na posła do Peterzburga. Zatrzyma on się w Abo, dla doczekania się N. Cesarza Rossyyskiego, który ma tam d. 6. b. m. ziechać, a potem w iego orszaku uda się do Peterzburga.

Onegday zagraniczni Posłowie przy naszem Dworze przeieżdżali się po morzu na parowym Amerykańskim statku Sawanna, która przeiaździa naywiększą sprawiła im przyiemność.

Z Gotenburga piszą, iż Amerykańskie okręty tak wiele tego lata brały ztamtąd żelaza, iż wszystkie składy tamteysze z tego płodu zupełnie wypróżnione zostały.

Dla powiększenia publicznego oświecenia rozkazał Król tu w Sztokólmie założyć nowe gimnazyium z 6ciu klass złożone, iedną mieyską i 6 parafiialnych szkółek, i na ich utrzymanie koszta wyznaczył.

Z Nowegoiorku d. 11 Sierpnia.

Po przywiezionych z Hiszpanii przez okręt Hornet listach zwołanemi zostali w Wasingtonie naczelnicy wydziałów rządowych. Prezydent oczekiwany iest napowrót dopiero d. 8 Września.

Gazeta w Richemont wychodząca zapytuie się: „Dokądże udał się Kommodor Perry?„ Na co gazeta nasza odpowiada: Podczas bawienia P. Onis w Wasingtonie ajenta Króla Hiszpańskiego uzbroił w iednym z Amerykańskich portów dwa okręty, które powiozły ammunicyią i żywność dla Morilla. Gdy Admi-

rał Rzptey Wenezueli Brion dowiedział się o ich wypłynieniu, pobiegł za niemi i zabrał ie na otwartem morzu iako własność Hiszpańską, chociaż płynęły pod zmyśloną banderą. Rozchodzi się więc pogłoska, że Kommodor Perry popłynął, dla żądania zwrotu obu tych okrętów.

Lord Cochrane wypuścił port Payta z pod zamknięcia i dozwolił okrętom poławiaiącym wieloryby zawiiać do tego portu dla nabrania żywności.

Zawieszenie broni między Rządem Buenos - Ayres i Artigasem przedłużone zostało na trzy tygodnie.

Listy z wyspy S. Bartłomieia donoszą, że Brion d. 10 Lipca odpłynął z Margarita; flota iego składała się z admiralskiego okrętu Wiktoryia, iedney fregaty o 32 działach, 9 brygów, 11 szonerów i znaczney liczby działowych łodzi. Na flocie znaydowało się 2500 żołnierzy Angielskich, Irlandskich i Szkockich, 500 Niemieckich, a 350 kraiowych.

Z Filadelfii d. 12 Sierpnia.

Wielkorządca Kanady wydał rozkaz do postawienia twierdzy Wellington w stenie obronnym, gdzie wielkie zakładaią magazyny.

Dowiaduiemy się, iż okręt Hornet odebrał znowu rozkaz udania się na morze. Opatrzony bydź ma na 5 miesięcy w żywność; popłynie zapewne z odpowiedzią naszego Rządu do Kadyxu.

Podług doniesień z Margarita powstańcy pod rozkazami J. J. Marino i Sedeno opanowali miasto Barcellona. Woyska wyszłey z Margarita wyprawy wysiąść więc maią do Barcellony i z woyskiem powyższych Jenerałów uderzyć z strony lądu na Kumanę.

Z Bruxelli d. 10 Września.

Margr. Latour du Pin, poseł Francuzki przy Dworze naszem powrócił tu z Paryża.

D. 2 b. m. professór Uniwersytetu Luxemburgskiego wyszedł z dwiema kobietami na przechadzkę. Gdy zaczął deszcz padać i powstał grzmot, rozwinął paraplui. Piorun uderzył w paraplui, lecz zbiegł po nim, tak iż ani professor, ani iedna z kobiet, którzy się nim zasłonili, oprócz przestrachu żadnego uszkodzenia nie doznali.

Angielski Jenerał-porucznik Hope przybył z Londynu do Hagi.

Z Marmburga d. 23 Września.

Zawarty od dwoch lat pomiędzy większą częścią Niemieckiemi i kilku zagranicznemi Uniwersytetami związek do udzielania sobie nawzaiem nowych drukiem ogłoszonych pism akademickich szybko bardzo wzrasta. Z Niemieckich Uniwersytetow przystąpiły do niego Berliński, Wrocławski, Erlangski, Freyburgski, Halski, Giessen, Gettingski, Jenauski, Kielski, Królewiecki, Landshutski, Marburgski, Rostocki, Tybingski i Wirceburgski, a z zagranicznych Krakowski, Kopenhagski, Dorpatski i Warszawski. Lundski uczynił iuż także o to odezwę. Spodziewać się zatem należy, iż za przykładem Niemieckich poydą nietylko wszystkie Rossyyskie i Hollenderskie, ale inne Uniwersytety, i wczasie utworzy się związek z wszystkich Europeyskich Uniwersytetów, który bez względu na różnicę języka, narodu, religii i polityki przykładać się wspólnie będzie do rozszerzenia umiejętności i wszelkiego rodzaiu nauk.